

מתוך שריפת הקיץ

מתוך שריפת הקיץ
 באתי אל הסתו כפליט
 בזהירות הוספתי את מטעני הדל
 לערמת מעשי המתים שנותרו מאחור.
 בלילות השקפתי בחרדה אל הגבעות
 מקונן ברוח הנושבת אל
 משמרות האבל של טורי החצב.
 במשק רך חלפו מעל לראשי
 משלשי עופות נודדים
 זועקים מרה את שירת
 כוכב-הדרום החורט געגועים
 על אישוניהם הדולקים.
 עקבות של שמש מתרחקת שרטו
 תלמים בפני המשתנים לאט.
 חרש נסוג אתמולי
 בשמתוך גופת אלול הנרקבת
 עלה תשרי יפה ונוצץ
 באחד האלים.
 לפתע היה נדמה
 שפל העולם עומד
 ולרנע חולף של טהר
 רציתי לבמות ולהאסף
 אל מותי,
 כמו עונות השנה
 כמותן לשוב מחדש
 לעד.

דודו פלמה

חזל טוב... חזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

30.10. ברק בן-רשף

31.10. נורברט כהן

2.11. ג'ורג' נאי
כפיר בן-צבי (נכד)

3.11. ליבה סטיל

4.11. ג'ין פינקוס
גב' לילי פרידמן

י מ י - נ י ש ו א ין

29.10. עמליה וגיל לויין

30.10. פרנקי ופיל גליק

1.11. כוכבה ויוסף חצור

יובל וקרן נישאו

לזוג הצעיר

לרותי ולהרבי ג'קסון

לסבא ג'קסון

ולכל המשפחה

שפע ברכות!

חברים, אל תעמידו אותנו במצב לא נעים. אל תבואו לקנות בלי פינקס צ'קים או תלושים. קיבלנו הוראות מפורשות מהמיסד הפיננסי לא להוציא סחורה, אפילו הפריט הקטן ביותר, בלי תשלום מידי.

אז - "עשו לכם מנהג קבוע - הכינו תלושים לכל השבוע!"

צוות המרכולית

נ.ב. אבא אל תשכחו להחזיר בקבוקי פלסטיק, קופסאות וכל מיכל שקיבלתם מהמרכולית. לטובתכם - המילויים שלנו זולים יותר!

מה נשמע ?

* הגשם הראשון, שירד לקראת סוף השבוע, הקדים את מסיבת הסתיו בליל שבת. היה זה ערב חמים ונעים, עדין ופיוטי. כל הכבוד לאביטל שובל, המארגנת הראשית, שעמלה רבות להצלחת התוכנית - ודרך אגב גם גילתה לנו את כשרונותיה המוסיקליים.

* חדירת הגשם לתוך סוכתנו המרכזית היתה, כמובן, בלתי-נמנעת ושמה קץ לכל פעולה בה. שלוליות המים, שנשארו עוד ימים רבים על ריצפת המרפסת, סיפקו חומר לכל מיני הצעות והשערות. אלק אומר, שהכול יהיה בסדר - כאשר יגמרו את הבנייה. אנשאללה!

* דרך אגב, הגשם לא הפריע במאומה לקטיף הכותנה וזה נמשך לפי התוכנית.

* בית התינוקות התרוקן למחצה, כאשר חמשת ה"גדולים" הקטנים עברו לפעוטון

"יסמין" ממול. איחולי קליטה מהירה לאסא ארנברג (הגבר היחידי), מיקה הרמץ,

אלה ביוטו, עדי לינטון וגל לזין - וגם להילה יהודה ורחלי פוקס, המטפלות. בית

התינוקות לא יחכה הרבה זמן לדיירים חדשים, כי תמיד יש מי שימלא אותו, השבח לאל!

* החברים, שהעדיפו את "פרקליטי אל-אלי" ביום ראשון בערב, הפסידו אסיפה רבת

משתתפים, מעניינת וגם סוערת - בנושא "תמורה בעד תרומה". השיחות מסביב לשולחן

בארוחת הבוקר בחדר-האוכל ובארוחת-עשר במפעל היו מעניינות לא פחות והרבה יותר

משעשעות. המשך יבוא בשבוע הבא.

* ביום שני נסעו כ-8 חברים לירושלים, להשתתף במפגש לציון 50 שנה להעברת

10,000 (!) ילדים, בלי הוריהם, מאירופה לאנגליה עוד לפני תחילת המלחמה. קראו

למיבצע "Kindertransport", ועוד נשמע פרטים בקרוב. בכל אופן, מספרים שהיה

מרגש, למרות הבלגן המאורגן שכנראה שרר שם.

* בכלל, עונת יובלות ה-50 לא נגמרת. כבר מדברים על חגיגה בעתיד הלא כל-כך

רחוק לכבוד 50 שנה לתנועת "הבונים" באוסטרליה. איך הזמן עובר!

* חידושים והמצאות: בדיוק ביום החתונה של יובל וקרן הופיעו מספר רב של

כיסאות "קטר" חדשים - צהובים ורעננים - בלי משענת לידים. לפי ג'קי, הם לא

יותר רחבים מן הכיסאות המתקפלים, שחייבים לצאת מן המחזור, כי אי-אפשר כבר

לשבת עליהם - רק להתנדנד עליהם אפשר!

* באותה הזדמנות ראית גם את התוצרת האחרונה של הנגריה: מחיצה בת 11 לוחות,

שמפרידה (סוגרת) כמעט הרמטית אגף שלם בחדר האוכל. יש שמועות, שהאומנים שלנו

יקשטו אותה בציורים מרהיבי-עין.

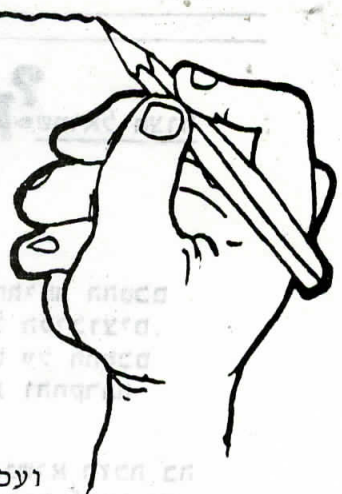
* בשמחה ובחן נישאו יובל וקרן ושוב כיתת "עופרית" היתה על הגובה בארגון,

בהנחייה ובהופעה עליזה. מזל טוב מקרב לב לכל המשפחה - וכן ירבו שמחות!

שבת שלום ושבוע טוב

א ל ז ה

זה מזכיר לי

אז בואו בתחיל מזה. שהשבוע התקיימה מועצה חינוכית ביגור. ובתור פתיח אני רוצה לציין את העובדה הבולטת ביותר לעין, שהיתה זו מועצה מתוכננת כהלכה, שזרמה בקצב נכון, ואפילו הגיעה להכרעות חשובות. ולכן אני סבור, שלא יהיה זה מוגזם להודות לנציג-גתנו תמר ו. על חלקה - הגדול - בארגון ובביצוע המועצה.

ועכשיו לדברים שעלו במועצה: על השאלה - בית-ספר קיבוצי כן או לא - ענתה המועצה בכך, שכלל את מרבית משתתפי המליאה. כמו כן קבעה המועצה שבית-הספר הקיבוצי יחנך לערכי תנועת העבודה ושעל החינוך לעמוד במרכז סדר-היום הקיבוצי. עוד החליטה המועצה שבית-הספר הקיבוצי ייפתח ויקלוט תלמידים מהסביבה, תוך שמירה על ההגמוניה של החינוך הקיבוצי. תיבדקנה גם אפשרויות שותפות עם הקיבוץ-הארצי בבתי הספר הקיבוציים.

המועצה החליטה עוד שבתי-הספר יפחיתו את עלותם, מבלי לפגוע באופיים. בקשר למסגרות החינוכיות-תנועתיות הוחלט להצטרף לנוער העובד והלומד ולהתקיים שם כיחידה אוטונומית. קבוצות הבחירה של בני התק"ם תמשכנה להתקיים גם עם המעבר לנוער העובד והלומד.

עוד החליטה המועצה להטיל על מזכירות התק"ם לכוון מרכז תנועה מיוחד ופתוח בהשתתפות מחנכים ובני-נוער, שיקיים דיון מעמיק ויסודי בנושא הדילמות החינוכיות והמוסריות, שנובעות מעצם שלטוננו כשטחים.

אז, כמו שאתם רואים, היה שמח שם ביגור!!!

ועוד כספחים - בחוגי הדיון עמדה אווירה של מתח בריא וערנות אינטלקטואלית. ובחוג שלי אציין את דמותו הציורית של אהוביה מעין-חרוד, שפליטת השבוע במועצה שיכת לו. בעיצומו של הוויכוח המיוסר על מהות החינוך שאנו מעבירים לצאצאיו - אמר הבחור הקשיש בשצף-קצף: "... לא משנה מה שאנחנו אומרים, בסוף החבר'ה הולכים או לאימן או לסוציאליזם" (?) ובהמשך התפרץ ואמר בנושא קבוצות הבחירה של החטיבה - "אני בכלל לא מבין אותם, הם מקי-מים כל מיני חוגים. חלק אפילו הקימו קן בשווייצריה הקטנה" (?)

לא אלאה אתכם בפרטים מיותרים, אבל אזכיר עוד שהאירוח של קיבוץ יגור היה למופת, כראוי ליחידה צבאית שהשתייכה (בעבר) לקיבוץ המאוחד. הם קיבלו בהכנה ובאהבה את כאלף הצירים והמשקיפים שהגיעו. מכל קצווי הארץ, וביניהם גם שרה דבולט, דליה וגנר ואנוכי (תתארו לעצמכם).

ולפני סגירה אני רוצה לומר עוד כמה מילים. מעבר לדיונים בחוגים ובמליאה עלתה העובדה שתהליכים שמתרחשים בתוך האזורים מתייבים למעשה את סדר-היום. ושבעצם אנו נמצאים בעיצומו של תהליך, שבו הולכות וצומחות באזורים שותפויות כאלה ואחרות, עם אוכלוסיות כאלה ואחרות, והמועצה - לאחר שקיבלה את התיקון של חנה'לה ברימר מאילת - החליטה לא לחסום אותן כל עוד הן תנוהלנה לפי ערכי תנועת העבודה. (מה אתם אומרים?)

וממני המזכיר לכם מכאן ועד לפעם הבאה -
שלוש-ארבע לעבודה.

ד ו ד ו

מי אחראי על הפרנסה והרווחה? שמואל חצור

ההסדר לא יביא רווחה

אנו קוראים את ההודעות בעיתונות היומית על המועד המתקרב לחתימת ההסכם בין האוצר, הבנקים והתנועה הקיבוצית ביחס להסדר מצב החובות של הקיבוצים. עלינו לברך על העובדה שאומנם הגענו למצב זה, בו מסכמים וחותמים על ההסכם שניתן להשיג. ועלינו להעריך כראוי את המאמצים האדירים, המסירות וההקרבה שחברינו במוסדות התנועה השקיעו, כדי להביא למצב זה.

קשה לנחש מה תהיה מידת העזרה והקלות המצוקה הכלכלית, שכפר הנשיא תזכה בה בעקבות ההסדר, ורק ימים יגידו. אומנם ברור הוא שההסכם יבוא אך ורק לסדר את החוב, או את חלקו, בבנקים. ההסכם לא יביא רווחה כלכלית לקיבוץ ולא יגביר את הרווחיות השוטפת של המשק. זאת נקודה שחשוב ביותר להבין אותה, מפני שהמסקנות המתבקשות מעובדה זו הן, שאת הרווחיות ואת הרווחה ניתן להשיג - אם בכלל - אך ורק ע"י מאמצים, יוזמות, יעילות נוספת וניצול מירבי של משאבי הייצור וכוח-האדם העומדים לרשותנו.

התוכנית הפרספקטיבית לפעילות המשקית לארבע השנים בקרובות מצביעה על מצב שבו ניתן לקיים את המערכת המשקית השוטפת בקושי ובתנאי שהכול יתנהל כסדרה וכמתוכנן. אין בה רזרבות גדולות לתנודות שחלות בטבע ומביאות לשלונות בחקלאות ולא כל שכן למחדלים של בני-אנוש ולטעויות.

יש צורך בשינוי יסודי

עלינו להציב לעצמנו משימות ומטרות, כדי ליצור את הרזרבות הדרושות לבטחו-ננו הכלכלי, לחסכוניות ולהבטחת עתידנו - ומעל הכול ליצור לעצמנו רווחה של קיום בכבוד. כדי להגיע לכך יש צורך בשינוי יסודי של התייחסותנו לעצמנו בכל הנוגע למאמצים שאנו מוכנים להשקיע לשם מטרות אלה. אנו זקוקים לשינוי יסודי בציפיות שלנו לנוחיות אישית ולדברים שאנו דורשים שהמערכת הכללית תספק לנו. הרווחה יכולה לבוא אך ורק ע"י מאמץ מירבי של החברה כולה וכל אחד בתוכה. לא נוכל להמשיך עם הבררנות הקיימת אצל כל אחד מאיתנו על מה שאנחנו מוכנים לעשות ומה ראוי שיצפו מאיתנו שנעשה. כל דבר שיתרום לפרנסה נוספת, להכנסה נוספת ולהגדלת הרווחיות של המערכת המשקית-כלכלית עלינו לעשות, ליזום ולהתאמץ. אין כאן ניסיון להטפה לעשיית מאמץ נוסף למה שאנו כבר עושים. ברצוני להבהיר כאן שאנחנו צריכים לעשות אחרת; להיות מוכנים לעשות או לקבל דברים שאנו חושבים אותם כיום שהם "לא בשבילנו". אנחנו צריכים לשנות את יחסינו לעצמנו. אנחנו צריכים, למשל, למדוד את התפוקה שלנו. כמה הספקנו לעשות ולייצר היום, ובכל יום. אם היו בעיות ולא יצרנו או הכמות הנדרשת לשם קיומנו מכל סיבה שהיא, עלינו להוסיף שעות מעבר לשעות הנורמטיביות, כדי לפצות על מה שלא הספקנו, מפני שאחרת לא הרווחנו את קיומנו. כנ"ל לגבי שעות שאנו נעדרים בהן מהעבודה עקב צרכים שירותיים, בריאותיים וכו'. אנחנו, וכל אחד מאיתנו, צריכים להתחיל להבין, שרק אנחנו ע"י עבודתנו ומאמצינו יכולים לקיים את עצמנו ואת המערכת כולה.

לא נוכל להרשות לעצמנו לוקוסוס כזה

אנחנו מוגבלים ביוזמות שלנו ליצירת מקורות פרנסה נוספים וזאת בעיקר מפני חוסר אפשרות להגדיל את החוב שלנו, ז"א בטילת הלונאות להשקעות. דבר זה מחייב ניצול טוטאלי ומקסימלי של משאבים קיימים להוספת הכנסה למשק.

קיימת, כידוע, הצעה להוספת 12 חדרים למלון הקיים. תוספת זו תאפשר קליטת אוטובוסים של תיירים, שאינה אפשרית עם 12 החדרים הקיימים. יש התנגדות של ועדת נעורים להציב את חדרי התיירים בשיכון הנעורים (כי האלטרנטיבה לשיכון

(המשך בע' 6)

הנעורים שלנו פחות נוחה). יש התנגדות של ועדת בנים להציב את שיכון התיירים בשיכון בנים (כי האלטרנטיבה לשיכון הבנים פחות נוחה וטובה). יש התנגדות של חברים לעצם העניין, כי הוא אינו נוח ומפריע למהלך החלק של החיים ע"י הדלפק בחדר-האוכל, אוטובוסים במגרש החנייה, ועוד.

אם אנחנו רוצים להגיע לרווחה כלשהי בעתיד, לא נוכל להרשות לעצמנו לוקוסוס של התייחסות כזאת היום, ועלינו לוותר על נוחיות ולקבל גם הטרדות מסוימות בהבנה, אם לא באהבה, בגלל ולשם המשימה הכוללת - להגיע לרווחה.

- לא יתכן שיוקרה אישית, שאין לה מקום, ביורוקרטיה מיותרת וכן הלאה יעמדו בדרך היעילות הנדרשת, כדי לענות במהירות ובאמינות לצורכי לקוחות, הן בשירותים שאנו יכולים לספק והן במוצרים של המפעל, וכו'.

- לא יתכן שבחור צעיר, היכול לעבוד בייצור במקום איש שכיר, ישובץ במערכת החינוך המשלים (ראה אגרתה של ג'וליה נ. לפני שבוע). את השירותים, כולל החינוך בבית, עלינו לספק מתוך משאבי אנוש קיימים שאינם מסוגלים לקחת את מקומם של עובדים שכירים.

- לא יתכן שמפני שמישהו מאוד רוצה לעבוד בדבר מסויים בחלק מן השבוע - את יתרת ימי השבוע יעביר "איכשהו".

ה ק צ ל א ח ר י ו ת א נ ו נ י מ י ת

האחריות על הפרנסה והרווחה חייבת להיות משותפת לחבר ולמערכת הכללית גם יחד, דבר שאינו קיים כיום בכלל. החבר מציב לקבל על עצמו אחריות על תוצאות עבודתו, על מדידת התפוקה היומית שלו בהשוואה לתפוקה מקובלת באותם התנאים. אפ' אנחנו לא משיגים תפוקה מקובלת, עלינו - וזאת אחריותו האישית של החבר - לנקוט צעדים כדי שהתפוקה תהיה כזאת, שממנה גרוויח. את קיומנו. האחריות הזאת איננה יכולה להישאר יותר באופן אנונימי של מערכת כוללת, שאין לה כוח לכפות שום דבר על אף אחד. יש למערכת, כמובן, חלק נכבד באחריות לתוצאות הכלכליות של הייצור וכו'. אבל אחריות זו אינה יכולה להישאר בלעדית למערכת ואנו חייבים לשתף בה כל חבר וחבר באופן אינדיבידואלי ביותר.

שמואל חצור

תנחומים לנטע אלמן ולהנרי בן-יהודה ומשפחתם במות הגיס יוסף אלוני,
בעלה של אחותם סטלה

נ ר ז כ ר ו נ

א' בחשון תשל"ו - גב' לוסקי אפטרות
ב' בחשון תשל"ט - גב' אסיה נמנוב
ו' בחשון תשמ"ב - פיליס לטוביץ

האסיפה הכללית

- כל העולם במה. אני יודעת, אני חיה את זה יום יום. אך משום מה האסיפה הכללית קשה עלי במיוחד. שם אני מרגישה תמיד כצופה ולא כחלק מההצגה.
- ובא לי לצחוק ובא לי לבכות ואני כועסת ואני מסכימה ואני תמהה ובוהה. ואני לא שותפה. כדיוק כמו בדרמה על הבמה או על המרקע - רק ברגשות. וכן, לבסוף, בהצבעה יש שם פתק אחד קטן ואפור - שלי בתוך מניין הקולות.
- ולכל אורך השנים אני מנסה לשכנע את עצמי. פותחת בשיחה פרוכטובית, על-מנת שאי-מי ישכנע אותי שאני שייכת, שאני חלק, שחשוב לאסיפה... וזה לא קורה.
- אתם הר מכירים אותי, אני בודקת ובוחרת וצריכה תשובה מעצמי ומאחרים.
- ובאסיפה האחרונה הבנתי שהורחקתי עוד יותר.
- אם עד כה לא העזתי לקום ולדבר באסיפה - אז היום, עם מיקרופון ביד, בטח שלא. אפילו ליהורם גאון, שעולה כמעט יום יום על במה, יש דפיקות לב ופחד במה. אז מי אני - חבר כנסת? לא!
- עם כל הציניות, הפעם והלעג, שבאים מהקהל, שהם בטח במקום ובטוח בצדק - אין לי שם מקום ממול, עם המיקרופון.
- ולשבת פסיבית - כמה אפשר?
- אחרי הכול אני חלק ויש לי מה לומר. לא רק על פתק הצבעה.
- ולכן אני לא באה.
- קשה לי כשירים חיצים במזכיר/ה שאנחנו בחרנו, אפילו שאני אישית לא מתה עליו/עליה.
- קשה לי שחבר ותיק מתבטא, אפילו אם זה קורה לו בכל אסיפה, שזורקים עליו "עגבניות".
- אני כנראה באמת לא בנויה לדמוקרטיה, אם קשה לי עם אגרסיביות וטונים גבוהים וצור-מים, ויריות שמתחת לחגורה.
- ותמיד תמיד אני לא צופה את תוצאות ההצבעה מראש.
- זה עוד דבר שמסגע אותי.
- איך זה ייתכן שכולם מדברים בגד ונההצבעה היא בעד?
- כיצד יקרה שיסנה כזו דממה חותכת של ביקורת נאימה ולבסוף זה יוצא - בעד. ולפעמים כזה שקט רועם ואז זה כבד.
- בעצם, לסיכום, הרי זה נשמע כאן די מעניין (כמו בכנסת).
- הדרשה מעניינת, גם הסיפור שלפני. התוצאה בהחלט אומרת משהו לגביי.
- אז זה לא כמו טלוויזיה.
- אבל אני תודה לאל גם לא חברת כנסת. ואפילו לא יהורם גאון.
- ולומר את האמת, גם חבר קיבוץ זה לא קל להיות.
- אז איך עושים את זה, גם להיות חבר אסיפה וגם לסבול שם אימים.
- ועוד עם פחד קהל וכזו רגישות.
- ממשיכים כמו ב-20 שנה האחרונות. במינון קטן, בטווחים ארוכים. סגולה לעצבים רגישים ומוח חושב.
- זה נכון?!
- דבה נוסף שלמדתי במשך השנים הללו הוא: לכשארצה אני להעביר נושא באסיפה ולהיות בטוחה שהוא יעבור, אני יודעת ממל לבקש שיעביר לי אותו. לא בטוח שאני מספיק מתוחכמת, איך להגיע לצלחת שלו, אבל אני לפחות יודעת למי לגשת.
- לגבי האסיפה האחרונה - כמה מילים.
- ובכן, היה בהחלט מאלף, מרתק, מדהים! ואני מחכה בקוצר-רוח לימים יגידו.
- בהחלט קם דור אשר לא ידע את יוסף, אבל אני לא אומרת שזה רע.
- זו פשוט עוד התחלה.
- שושנה שרקי

פתק מהמנקה

עכשיו גמרתי שמונה שבועות בתור אחראית על שטיפת הכלים ורוצה לציין בגאווה, שאני הבחורה הראשונה שמילאה תפקיד זה (לפי אלק) ומקווה ש"פורצת" דרך לבחורות נוספות.

התלבטתי האם לכתוב "דבריי", וזאת משתי סיבות:

1. האם מה שאכתוב "יזיז" למישהו?

2. אני לא אוהבת פרסום...

ובסוף החלטתי לכתוב, כי:

1. אם לא אכתוב, בטוח ששום דבר לא ייצא מזה.

2. בעקבות הפרסום הרב לו זכיתי לאחרונה - אין לי מה להפסיד!

אלק ייעץ לי להתראיין אצל אנגה, אבל דחיתי את הרעיון, כיוון שבדרך-כלל מצט-טים אותי - לא נכון בעיתונות, החלטתי לערוך ראיון לעצמי.

ברברה וולטרס: איך היה לעבוד בשטיפת כלים?

אני: העבודה היתה קשה (פיזית), מעייפת, מתסכלת, חסרת אתגר ומשעממת ומאוד נהנית.

ב.ו.: האם עבדת לבד?

אני: עזר לי בחור בשם Joe, שהיה פשוט נפלא.

ב.ו.: מה הפריע לך בעבודה?

אני: אני יכולה לתת רשימה, אבל הכול מסתכם בכך שהחברה דורשת שירות של 150%, ואילו היחס האדיש והמזלזל מבצבץ מכל עבר. לדוגמא: לא מפרידים סכו"ם או שאם משפחה עם כמה ילדים והרבה סכו"ם טורחת להפריד סכו"ם, מישו אחר מגיע ותוקע את הסכום שלו בסכו"ם המסודר. ודוגמא נוספת: מצב השולחנות: הלכלוך על השולחן והמגש, והעישון שמתגנב חזרה לאט לאט (זה בכלל לא חשוב שהארוחה נגמרה - זה פשוט זלזול) וכו'...

ב.ו.: איך את מציגה להתמודד עם המצב?

אני: בתחילה להביא את העניין למודעות החברה דרך המזכירות (בתהליך). לשפר את תדמיתו של תפקיד מרכז חדר-האוכל בעיני החברים; לגבש צוות ומעריך עבודה שלא ירתיע חברים מלעבוד ב"מסעדת כפר הנשיא"; לקנות מפות לשולחנות ולהכין פעם בשבוע קוראסונים עם חמאה לארוחת הבוקר.

ב.ו.: כמה מילים לסיכום?

אני: עם קצת תשומת לב ואיכפתיות אפשר לקבל תוצאות מדהימות והוכחה לכך היא צרור המחמאות והחיזוקים שקיבלתי - תודה, קיבלתי את הברכות - אבל הנאה משירות בחדר-האוכל דורשת שיתוף פעולה מכולנו.

שלום ולשירותכם תמיד
אפרת אדלשטיין

נ.ב.: החזירו כלים!!

בינינו לבין עצמנו

תמונות מתערוכת העתיד הטוב

א. אבסטרקט בשחור-לבן:

לא נחיה לפי יכולתנו, נסתכל בצלחת של שכנינו.
לא נעבוד מתוך אמונה, נעבוד בעד התמורה.
הכול ישתנה, כי הכול נקנה.
מי שיוכל ירוץ למשמרת, לילדים תדאג בתשלום מתנדבת.
איזה אחוז יקבל הפרט ומהשלל מה יישאר לכלל?

ב. "ליד הקבר הפתוח" - מונוכרום:

המזכיר שלך פיסת נייר מכיסו וניגש למיקרופון, שהוצב לא הרחק מן הקבר,
בו הונח ארונו של יוסי שאפתי. הגשם ירד בעוצמה והשיעולים התערבבו בהתייפ-
חותה של לילית, אלמנתו של המנוח.

המזכיר כיחכח בגרונו ואמר:

"יוסקה, ידידנו וחברנו היקר, לא פיללנו שאנו נלווה אותך למקום זה בשנת הארב-
עים לחיך, אחד מעמודי התווך של דור ההמשך ויוזם שינויים כה רבים בחיינו
הקיבוציים. סברנו שתהיה איתנו, שמח ומתבדח, עוד שנים רבות. כמה נהנו החבר'ה
במחיצתך בסלון ביתך ליד הווידאו שקנית כמו ידיך בעבודת משמרת במפעלנו
"חבלי תליה", שמצליח ליצא את תוצרתו לארצות מתפתחות. כמה בקבוקי בירה
(יבוא) שתינו איתך באותו חדר מרוהט יפה ב"סטיל" של החלל הריק, שרעייתך
לילית עיצבה כמו ידיה (לילית ייבבה קולנית ואולי היתה נופלת אלמלא תמיכתן של
שתי חברותיה שעמדו לידה). מתוך אהבת אישה זו ולמען ילדיך חגית, רונית, עידית,
עמוסי ויחזקאל, שקיבלו הודות למאמצך בעבודות המשמרת כל דבר שילד בקיבוצנו
גבעת האשליה (איחוד) חולם עליו: מחשב לכל אחד, טלוויזיה לחדרי הילדים, קטנועים
לגדולים ואופניים "טור-דה-פראנס" לקטנים, וורקמן, טורקמן ושתוקמן לימי חול ושבתות.
והדבר היחיד חסר להם היה האפשרות לראות את אבא, שתמיד רץ להרוויח עוד חמישה
שקלים. מי ימלא את מקומך בבית? (שאלה זו כבר הטרידה כמה חברים פנויים, כי לילית,
למרות היותה בת שלוש-ושש, היתה חתיכה לא נורמלית). מי ידאג לדברים, שהם יקרים
לליבה של חברת הקיבוץ בימינו - בגדי אופנה מפריז, מקרר 20 קוב, טיפוח שיער כל
שבוע וכל בשמי המזרח - מור, נרד ולבונה, תוצרת הלן קרטיס? (כמה מן הגברים הפנויים
מחקו את עצמם מן הרשימה, כי ידעו שלילית יקרה מדי בשבילם). אוי, יוסקה, למה לא
שמנו לב לסיומנים שהחלו מופיעים אצלך: עייפות יתרה, עצבנות בלתי-מובנת, עיוותי
פנים בלתי-נשלטים? חילבים היינו לדעת, שלבך אינו עומד במאמץ להיות חבר קיבוץ לדוג-
מה בעידן של הקיבוץ החדש. כשאמרת שיש לך כאבים פה ושם היינו שולחים אותך לבדיקה,
אילו הוצאת ביטוח רפואה ואשפוז. אבל צחקת על הביטוח ואמרת בבדיחות הדעת 'כל שקל
למשפחה עד לנשימה האחרונה'. (הדמעות זלגו מעיני חברי נבחרת הסנוקר, שגמרו אומר
בלבם להוציא ביטוח באותו שבוע). הערצנו אותך, יוסקה, ראינו בך איש הדור הצעיר
שיגיע למיליון השני שלו לפני שימלאו לו ארבעים, וחסרו רק מאה אלף ש"ח ועוד שבו-
עיים ליומולדת הארבעים. לולא הגורל המר, היית משיג את היעד הזה. הקרבת את עצמך
על מזבח היוזמה הפרטית, שהוסיפה הרבה לחיינו הקיבוציים. לכתך ממנו בטרם עת עלול
להיות מכה למאמינים בקיבוץ של עידן המאה העשרית ואחת. יהיו כאלה שידרשו לשוב
לדפוסי חיים ולסגנון שהיו - לערכות הדדית, לשוויון ולשיתוף, אבל לא ניתן. איך

(סוף בע' 10)

אמר המשורר? 'אל תגידו בצפת, אל תבשרו בחצור הגלילית...'. כל הקהל הרב התייפח. בעוד ערביי הסביבה השריריים סותמים את הגולל על ארוננו של יוסקה, ניגשה לילית למנחם שוורצמן, רוק, פעיל במפעלים האזוריים ובעל מפתח של אוטו קאדילק חדיש, ואמרה לו בקול חלוש: "מנחם, עזור לי להגיע הביתה". אנחה של שמחה יצאה מפיות הנוכחים - לילית תמיד ידעה במי לבחור.

ג. "ריקוד" - ציור בסגנון פיקסו בשלל צבעים

כדי שקוד (צופן - בעברית של פשוטי העם) זה ימלא את ייעודו, מלא(י) את החסר:

א. שם פרטי, שם משפחה, שם לפני הנישואים, שם לפני הגירושים.

ב. האם אתה צעיר, בגיל הביניים, זקן.

ג. מאיזה מחלות סבלת, סובל, עלול לסבול לפי תולדות משפחתך?

ד. האם אתה עובד יום שלם, חצי יום, שעתיים ביום?

ה. מהן הסיבות שמניעות אותך לבקש חלק בכסף שזריזים ממך מרוויחים בעבודה נוספת שהם עושים, יה פדלה?

ו. האם יש לך משהו למכור: אלטע זאכען, ספרים, דברי אומנות, תכשיטים?

הערה: קבלת חלק מהכסף הנוסף תלויה בעמידתך בקריטריונים שייקבעו ע"י ועדת החברה, ועדת הקשישים, המזכירות, ועדת המשק, צוות החראים, בנק הפועלים.

שבת שלום

א ר י ק

עבודה בעיניים "בתצורה"

מכיוון שאני מרגיש שלא הסברתי את עצמי בצורה ברורה באסיפה האחרונה, אני עושה את זה פה מעל דפי "דברי הכפר".

אני מתנגד להעלאת הנושא "תמורה בעד עבודה" לאסיפה בצורה שהוא מובא, מכיוון שהצוות המטפל בנושא מבקש גושפנקה מהאסיפה, לבדוק את הדבר באופן רשמי. הנושא נוגד את רוח החיים שלנו פה בקיבוץ, צורת חיים שהחלטנו עליה ומעוניינים להמשיך בה עד שנחליט אחרת. כל חבר רשאי לבדוק כל נושא שהוא קרוב ללבו - הוא לא זקוק לאסיפה כדי לעשות את זה. אפשר להביא כל הצעה לשינוי דרך חיינו לאסיפה ולדון לגופו של עניין.

ולגופו של עניין והסיבה להתנגדותי ל"תמורה בעד עבודה". ברגע שניתן לחבר כסף עבור עבודה ספציפית, בין אם היא במשך יום העבודה שלו ובין אם בשעות הפנאי שלו, הוא עומד בסתירה עם הבית שלו (קיבוצו). כשיתבקש החבר לעשות משהו בהתנדבות, כגון להכין הצגה לחתונה (או בכל תחום תרבותי אחר) או לקחת מישהו לבית-החולים בשעות הפנאי שלו, הוא יצטרך לשקול את הכדאיות של הדבר מול החשבון של להרוויח עוד כמה שקלים לכיסו (ולכיס של הקיבוץ, כמובן, לפי המודל של איתן)!

התוצאה: הגברת המתח בחברה; יצירת חברה עם חוסר איכפתיות והקטנת העזרה ההדדית. זה כבר מספיק בשבילי כדי להגיד "די!" מי ירצה להשתתף בוועדות בלי תמורה, לעשות גיוסים ללא תמורה? בשעות האלו אפשר להרוויח כסף במקום! אז בואו ניתן לחבר מוטיבציה להיות מרכז ועדה וניתן קצת כסף או נשלם לו בעד תורנות בחדר-האוכל!! החבר הולך להיות עשיר על חשבון הבית שלו! זה שחבר יעשה סיקול בשעות הפנאי שלו במקום קבלו, כדי להוסיף כסף לתקציבו לא יוסיף גרוש למשק, מכיוון שזה יתקזז עם הכסף שנצטרך לתת לחבר עבור תורנויות, יש בה בוועדות וגיוסים!!

זה לא קיבוץ וזה לא צצי קיבוץ!!

ארווין

אספרו - יונסקו

הוזמנתי כמשקיפה לוועידה של הפרוייקט הנ"ל, שהתקיימה בביה"ס "הדסים" במשך סוכות. אורך הוועידה היה שבוע ימים ומעניין לציין, שהצירים והמשקיפים שבאו מחמש-עשרה ארצות באירופה (אחד מקנדה) באו רק לפרק ההוא, כי כולם מנהלים ומורים והיו צריכים לחזור לעבודתם בהקדם.

מטרת הפרוייקט, שקיים משנת 1963, היא ליצור קשר בין ילדים בכל העולם וזה כולל, כמובן, את ארץ-ישראל, ולקדם הבנה הדדית בין העמים. חלום? נאיבי? הזייה? יכול להיות, אבל אחרי שפגשתי את האנשים האלה, גם אני יצאתי בהרגשה טובה - שאולי, בכל זאת אפשר לתרום.

התוכנית היתה מלאה ומגוונת: סדנאות, הרצאות וטיולים. מטרת הסדנאות היתה להוציא חוברת קטנה עם רעיונות למורים בנושאים שונים, שהיו:

(1) אנגלית כשפה זרה - שהיא השפה המקשרת את כולנו באזור "אירופה".

(2) דרמה

(3) ספורט וחינוך גופני

(4) הסביבה (אקולוגיה, שימוש במשאבים, וכו')

(5) הבנת תרבויות שונות

ההרצאות היו טובות, מפי מרצים מעולים, ויצאנו לטיולים וסיורים לכל מיני מקומות, כמו מכון וינגייט, יפו העתיקה, ירושלים (יום שלם בכל פינות העיר, המוזיאון החדש במגדל דוד, יד ושם, במועדון הבינלאומי לנוער ולתיבות ועוד ועוד); בית התפוצות בתל-אביב, חיפה והגליל, יערות הכרמל, נצרת - שבה ראינו כנסיות ובית-ספר ערבי; - סביבת הכנרת במקומות הקדושים לנצרות.

אני לא השתתפתי בטיול האחרון מכמה סיבות (העיקרית היא שקיבלתי הודעה - מוטעית - ש-250,000 אנשים נספו ברעש בסאן-פרנציסקו בזמן שהייתי בתל-אביב והשוק היה גדול מדי, אפילו כשגיליתי שגילי ושרית היו בסדר.

חזרתי ל"הדסים" למוחרת, כדי להשתתף בחלק האחרון של הסמינר שהיה ארוחת-ערב חגיגית יחד עם זיקודי עם, שירים, נאומים והרבה דמעות, כי פשוט היה לנו קשה להיפרד, אחרי שיצרנו קשר כל-כך חזק, אחרי שבוע כל-כך מעניין ביחד.

פגשתי אנשים מעניינים וממריצים גם בין האורחים מחו"ל וגם בין הישראלים. חוץ מזה הייתי כעין שליחה - תיירת לכמה ימים וזה פשוט הוציא אותי מן השיגרה ונתן הזדמנות לראות את החיים שלנו מזווית אחרת וחדשה.

היה לי טוב להיות ישראלית-קיבוצניקית וחזרתי הביתה בהרגשה טובה. אשמח לספר למי ששואל.

עדנה קולינס

נ.ב. על מה שקרה בסאן-פרנציסקו - סיפורים, צירופי מקרים, טלפונים, בכי וצחוק, אפשר לכתוב מאמר אחר, אם לא ספר שלם! גם בקשר לכך אשמח לספר למי ששואל.

זה נוגע לכולנו!

בשנות החמישים והשישים נהגה מפא"י של הימים ההם להפעיל את חברי הקיבוצים, כתושבים ותיקים ו"מנוסים", במעברות ובעיירות הפיתוח, כדי להטיף לעולים החדשים ה"תמימים" דאז, להראות להם את הדרך הנכונה, כאשר הכוונה היתה לזכות ברווח פוליטי. עתה, בעשור החמישי של המדינה, המצב התהפך: צאצאיהם ה"מנוסים" של אותם העולים החדשים, שגדלו בעיירות הפיתוח, באים להטיף לחברי הקיבוצים ה"תמימים" ולהראות להם את הדרך. גם הפעם המטרה היא לזכות ברווח פוליטי: נציגי מפלגת העבודה, לצורך חיזוק כוחם, ונציגי הליכוד, לשכנע את חברי הקיבוצים שלא להתערב במה שהם מכנים "עניין לא להם". ההבדל הוא שמה שנעשה אז, למרות השגיאות שנעשו, נעשה בתום לב ובקונטקסט של התקופה, לטובת המדינה על כל מרכיביה. ואילו עתה הרווח הפוליטי של מפלגת הליכוד יהיה דה-לגיטימיזציה של אחד המרכיבים של המדינה, קרי - התנועה הקיבוצית על ציבורה השלם.

עלינו רק להקשיב לדברי ההסתה של יעקב שמאי, מועמד הליכוד למזכ"ל ההסתדרות, שאמר: "כל הכסף המיועד לעיירות הפיתוח הולך לקיבוצים" ו"המצב הכלכלי גרוע בגלל שקיבוצים גנבו את כספי המדינה". אנשי הליכוד האינטליגנטיים מאשרים את דברי שמאי גם באמצעות קשר שתיקה וגם בקול רם (מודעי, תיכון, לנדאו). לגביהם ולגבי הליכוד בכלל לקיבוץ אין בכלל זכות קיום ובהקשר זה מתנהלת הסתה פרועה נגדו.

הליכוד טוען שאין לחברי הקיבוצים מה להתערב במועצות הפועלים של עיירות הפיתוח, אבל עלינו לדעת כי במועצות הפועלים מעוגנות מסגרות ספורט ("הפועל"), חינוך, תרבות, נעמ"ת, קופת-חולים והאיגוד המקצועי. וכל אלה מיועדים לרשות האזור כולו. אולי נראה לנו שאין לנו צורך במוסדות אלה, אבם גם בימים כתיקונם - ועל אחת כמה וכמה בימים שבהם המצוקה בכלכלית מגבירה את תלותנו במוסדות חיצוניים לקיבוץ - אין אנו רשאים לוותר על חלקנו באותם מוסדות המצויים באזור, ואשר אנו מממנים אותם במיסים שאנו משלמים להסתדרות. בנוסף לכך, בימים אלה אנו נחפז יותר ויותר מקורות פרנסה ומקומות עבודה מחוץ לקיבוץ, וכתוצאה מכך נהיה זקוקים להגנה של האיגוד המקצועי במועצת הפועלים שלנו.

לו היתה הטענה המושמעת, שאין לחברי הקיבוצים מה להתערב במועצות המקומיות של עיירות הפיתוח כי אלה שייכות לתושביהן, הייתי מצדיק אותה בהחלט. מאותה סיבה עצמה אין לתושבי העיירות מה להתערב באסיפות או במזכירות הקיבוצים הסמוכים. אבל מועצת הפרעלים היא ש ל נ ו - של תושבי העיירות הפיתוח וחברי הקיבוצים כאחת, ולנו זכות מלאה לבחור ולהיבחר. מה גם שחברי הקיבוצים אינם בוחרים במועמדים, אלא ברשימה לוועידה המקומית בלבד.

אפשר להבין מאיין נובעת עמדת אנשי הליכוד נגד הקיבוצים, היא תואמת את תפיסת עולמם. אבל לא מובן לי, מדוע חברי קיבוצים משחקים לידיהם על-ידי אדישות כלפי הבחירות להסתדרות ומועצות הפועלים. למה נהיה ככבש המובל מרצונו הטוב לשחיטה?

הליכוד הכריז שכיבוש ההסתדרות יבטיח את המשך שלטון ישראל בשטחים, כי זה יבטא הצבעת אימון של הציבור בעמדתו המדינית. שמאי הכריז, שכל מועצת פועלים הנופלת לידי תחזק את מעמדו. לחברינו, בעלי "הקווים האדומים" שנמצאים באופק (שיחת חברים בערב יום הכיפורים) יש לומר, שעתה הגיעה העת לעשות למען בלימת כיבוש כל הארץ בידי הליכוד, ובתור שכזה לתרום להחלשת התמיכה הציבורית במפלגה מסוכנת זו, ולהצביע בעד נציגי מפלגת העבודה, כי היא לבדה עומדת מול הליכוד באזורנו. נכון הוא שההסתדרות היום איננה תואמת את המשאלות של האבות המייסדים ויש לשפץ אותה ובשל כך אנחנו בחברה טובה, אבל כל מי שלא יצביע בבחירות הקרובות להסתדרות, יחזק את הליכוד ויחליש את המסגרת האוהדת היחידה שלנו. בואו להצביע ב-13 בנובמבר בקלפי שתוצב בכפר הנשיא...

אריה וולפין

* תנועות צוער ("הנוער העובד")

ועוד סוציולוגיה...

מיכאל כהן

היתרון שבשליבה

עלינו בעכו על אוטובוס מלא עד אפס מקום, בדרך הביתה. כידוע, אוטובוס 500 אינו לוקח נוסעים לכרימאל, רק לאלפלט וצפונה - נסיעה לא קצרה. היה מובן שמישהו יתן את מקומו לריני, אך צעיר קם והציע גם לי את מקומו. לפני שנה הייתי מנסה לדחות אותו ב"אין צורך, אני בסדר". השנה אמרתי לו "תודה רבה לך, יפה מצדך" וישבתי בלי יותר משנייה של נקיפת מצפון. צריך לנצל את כל הנקודות האפשריות בימים אלה.

מושב קטן בערבה

ערב סוכות - החברים וילדיהם התאספו על דשא מקושט ב"קונצרטי-נות" של נייר צבעוני על ובין העצים. שולחנות נמוכים של בולי עץ על הקרקע ועליהם תמרים, עוגות ושתייה. סוכה סמלית בקצה אחד, ששימשה גם במה. התוכנית היתה פשוטה וקצרה, קצת שירה בציבור, כמה הקראות מסכת סוכות קצרה, שבה השתתפו גם מבוגרים וגם צעירים. וריקוד של ילדים בני 11-12, תלמיד חוג לריקוד, שהיו בו גם בנים! (משום מה בקיבוץ קשה למצוא בנים שמוכנים להתעניין בריקוד). תמונה כפרית אידיאלית? באותו רגע כן. אך הרגע אינו משקף את המצב של המושבים כתנועה.

בעצם התנועה מתפרקת או אולי התפרקה. זאת חצי צרה אולי, אך בתוך המושבים המצב גם לא שפיר, כי גם הקואופרציה והעזרה ההדדית, שביסוד מושב העובדים, מתרופפות. מכיוון שכל חקלאי מחליט מה ואיך לגדל, הפער בהצלחות גדול. נוסף לכך יש כאלה שהשקיעו בזמני מזל ואינם חייבים כסף. ויש כאלה שהשקעותיהם עולות ריבית שאוכלת כל רווח מעבודתם. מדיניות הממשלה אינה עוזרת גם היא, כל עוד האינפלציה קיימת, הממשלה מאפשרת לסוחרים למיניהם להעלות מחירים לפי ההצע והביקוש של השוק. אבל כשהנושא הוא חקלאות, דהיינו מזון, הממשלה דואגת לאינדקס וקובעת תיקרה למחירים, כך שהחקלאי ניזוק משני צדדים. הן בקניותיו, הן במכירותיו. מצב אבסורדי!

בכל אופן התוצאה היא שחברי המושב, שיש להם, פחות מוכנים להיות חלק של הפעולה הקואופרטיבית ובמושבים מסוימים קיים ממש קרע בין החברים שהחליטו למכור את התבואה באופן עצמאי - דבר שמזיק לחבריהם היותר חלשים ולא להמשך השיטה היסודית של תנועת המושבים.

אומנם מדובר על הסדר המושבים כמו הסדר הקיבוצים. בשני המקרים ההסדר, כנראה, יעזור לבנקים יותר מאשר לצד שכנגד. כל עוד הקיבוצים מאורגנים כתנועה - ולמרות הכול התנועה עוד די חזקה - יוכלו לעמוד על שלהם, כדי להגיע להסדר מתאים. ללא גיבוי תנועה, המושבניק יהיה במצב נחות.

היבט אחר

אבל יש היבט אחר לסוציולוגיה של המושב. המושבניק יודע מה זה לעבוד. ב-5.30 בבוקר אתה שומע את טרטורי הטרקטורים וכל המושב בפעולה. בימי חופש מבית-הספר הילדים היותר מבוגרים (לפי המראה מגיל 12) יוצאים עם אבותיהם לשדה ועובדים איתם כל היום. בערבה נחים שעה וחצי-שעתיים בצוהרי היום ואחר-כך ממשיכים עד שגומרים את התוכנית שקבעו לאותו יום. לפעמים חוזרים ב-6.00 בערב, לפעמים גם יותר מאוחר. בערב החקלאי עוד עסוק בסידורים לקראת המחרת. בזמן הקטיפה ומיון הפרי גם הילדים היותר צעירים עוזרים. לרוב הנשים יש תפקיד במשק, נוסף לעבודות הבית. המושב - לפחות זה שאינו מעסיק פועלים מהשטחים - מהווה וזכר עובדת ומשפחה עובדת. לי נראה שחיים אלה מהדקים את קשרי המשפחה. הילדים לומדים גם את חשיבות העבודה ושל הכסף. מבחינה זו הקיבוץ יכול ללמוד מהמושב.

שוב מסורת

מילה לחברי, זריז העט, בעניין המסורת אין בינינו ויכוח על הצורך במסורת בחיים. אתה מוביל רק בכיוון אחד - חזרה לדת הגלותית. לדעתי, לא רק שמסורת זו אינה מתאימה לעם חופשי במדינה שלו, אך החזרה העיוורת לפרטים המדוקדקים של המנהגים הגלותיים, יחד עם הפוליטיזציה של הממסדים הדתיים בארץ, עלולים להביא לידי חורבן, ראה, למשל, ההכרה הרשמית בביכול בתמהוניים שמתכננים את בניית בית המקדש, כולל קורבנות כבימי קדם, ע"י אישור כינוסם בהיכל שלמה. עלינו לבנות מסורת מתאימה לנו כעם ומדינה מודרניים, ואם בתוך זאת כלולים חלקים רלבנטיים של הגולה - מה טוב.

החינוך המשלים

המשימה הראשונה, שקיבלתי על עצמי כמרכזת **חינוך**, היתה לטפל בנושא של העברת ביה"ס המקומי אל ביה"ס האזורי. נושא מורכב, מסובך ורגיש מאוד. כיצד החלטנו ואיך ביצענו את ההחלטה כבר נכנס לתולדות כפר הנשיא ורק בשאר להביע את דעתי, שהתהליך היה מוצלח ועל פי רוב יש שביעות רצון מהתוצאות.

בבית הנושא של "חינוך משלים" היה פחות מוצלח. היינו ערים לצורך ב"חינוך משלים" ובאסיפה שבה הוחלט ברוב גדול לעבור ל"מבוא הגליל" קשרנו את היציאה בבניית תוכנית מתאימה לשעות של אחר-הצהריים. ידענו שכל ההתרגנות של השנה הראשונה תהיה בגדר ניסיון, שאולי נצטרך לשנות דברים. גם ידענו שבניית מערכת כזאת תלויה בעיקר במציאת אנשים מתאימים, שהם מסוגלים להרים וליישם את השיטה החדשה.

התייעצנו עם משקים אחרים שעברו אותו תהליך וישבנו שעות רבות על בניית תוכנית ועל החלוקה של הילדים לקבוצות. ויצאנו לדרך. לא הצלחנו למלא אחרי הציפיות. אי-ההצלחה נגרמה ע"י מספר דברים, שהחשובים ביניהם הם חוסר כוח-אדם מתאים וחוסר ניסיון בבניית השיטה שעליה החלטנו. לאור הניסיון שהצטבר הוחלט על שינויים מסוימים השנה, כולל שינוי בהרכב בתי הילדים. הקמנו השנה בית לכיתות א'-ב', שמתפקד כראוי וממלא את הציפיות. כמו כן נפתח בית אחר שכולל שתי קבוצות (ג'-ד' וה'-ו'), כשהכוונה היא לתת לכל קבוצה מלווה משלה, ושכל הפעולות המשותפות לשתי הקבוצות נעשות בתיאום מלא בין האחר-אים. מצאנו מלווה אחת שעונה יפה מאוד על דרישות התפקיד, ומחפשים מלווה שני, שלכל הדעות חייב להיות בחור, בהתחשב במספר הרב של בנים השייכים לקבוצה הבוגרת. אנו נתקלים בקשיים רבים במציאת האדם השני. אחרי חודש וחצי של ניסיון בעבודה עם 35 ילדים (ש-24 מהם הם בנים), בלי כוח-אדם מתאים או קבוע, החשיבות והמודעות להכניס בחור נעשו ברו-רות לחלוטין. לא השתמשתי במושג "מטפלת", כי מילה זו מעוררת תמונה של בית-ילדים כפי שהכרנו אותו בעבר, עם אם-בית חמה שמטפלת בכל הצרכים של הילדים. היום נדרש מדריך חברתי, בלשון זכר, כמו שהוסבר. בכלל, חייבים להכניס בחורים למערכת החינוך, בבית-הספר יש רוב גדול של מורות לעומת מורים; בבית-הילדים עובדות אך ורק נשים - כך שהצורך בדמות גברית במערכת החינוך כבר זועק לשמים.

תפקידו של המרכז החברתי יהיה לארגן את הפעולות של הילדים בשעות של אחה"צ, כמו כן בחגים ובחופשות; לכוון את הילדים לפעילות חיובית שתיתן להם הרגשת סיפוק. הוא ייצור קשר אישי עם הילדים וישמש להם כתובת ועזרה בעת הצורך. כל זה, כמובן, בשיתוף פעולה עם ההורים. המדריך (מלווה, מרכז) גם יבקר בבית-הספר וידווח להורים. ההורים הם האחראים לגבי הילדים בתחומם הבאים: בריאות, התנהגות בשעות הערב ובשבת; ביגוד, מקלחת וכו'. להורה יש כל הזכות לקבל מידע על הילד שלו בכל התחומים, בתחום הלמידה הוא יכול לקבל מידע דרך המלווה או באופן ישיר מביה"ס, בתיאום עם המלווה. יהיה שיתוף פעולה בין הורים ומלווים בכל שאלה של משמעת או התנהגות. ההורים יקחו חלק פעיל בהכנות לקראת חגים ואירועים נוספים; תהיה נציגות מכובדת של הורים בוועדת ביה"ס.

בשלב זה אני רוצה לפרט מה זה "חינוך משלים" ולהסביר למה זה נחוץ לנו. החינוך המשלים הוא החינוך ששייך לקיבוץ, למשק ולחיים היומיומיים. הוא קשור גם לערכים שקבענו לעצמנו.

החינוך המשלים

- (1) לעשות לילדים היכרות עם המקום בו הם חיים ותוך כדי היכרות זו ליצור קשר חיובי אל המשק ועם החברים. להפגיש את הילדים עם המושגים "קיבוץ" ו"שותפות".
- (2) לעזור לילדים להגיע לגיבוש חברתי ולטעום מן ה"יחד" והיופי שבו. כל זה ע"י פעולות משותפות, כגון עבודה במשק הילדים ובבית-הילדים, מסיבות ופרוייקטים אחרים.
- (3) להשלים את החינוך שמקבלים בבית-הספר. בביה"ס אין תמיד זמן לפתח נושא מסויים. לכן רצוי להקים חוגים שונים, מלאכה, אומנות, מוזיקה, ספורט. בקיצור, חוגי העשרה למיניהם.

(סוף בע')

4) לתת חינוך לחיים. זאת אומרת חינוך מיני מתאים לגיל המסויים; חינוך לנקיון להי-גיינה; תזונה בכונה; חינוך לאיכות הסביבה ולחוש אסתטי.

5) לעזור לילדים לקחת אחריות על עצמם ע"י חלוקת תפקידים ביניהם - ללמדם איך להגיע להחלטות ואיך לקבל החלטות.

6) לחנך את הילדים לקראת סובלנות וקבלת "שונות" בין אם זה בקרב החברה ובין אם זה כלפי אנשים זרים.

כמובן, יש הרבה דברים נוספים, אך נראה לי שאלה הם הדברים העיקריים ואפשר לפרש או לפתח אותם עד אין סוף. אני בטוחה שאין התנגדות לרעיונות ומושגים המתוארים כאן. אז מה הבעיה?

מחובתנו לתת לילדים שלנו את הכלים, המאפשרים להם להחליט לגבי חיהם (גם העתידים) ולהכשיר אותם לניצול מלא של כישוריהם במידה האפשרית, בין אם הם יישארו בקיבוץ ובין אם לאו. אם הם יחליטו לא לחיות בקיבוץ, לפחות ההחלטה תהיה מבוססת על מודעות והבנה של צורת חיים זו. ראינו את הסרטים והשתתפנו בשיחות על המצב הקיים בקרב הנעורים - בואו נחליט לשנות מצב עגום זה ע"י טיפול נכון יותר בשלב מוקדם יותר.

אין מספיק מודעות בקרב הקיבוץ לגבי החשיבות של החינוך המשלים. אנו חייבים עכשיו לידע את הציבור, להגביר את המודעות של כולנו וכך לשנות את הגישה האדישה ששוררת אצלנו, בכל מיגזרי הציבור. נדרשת יותר פתיחות ויותר עניין בחינוך ילדינו. אני מבקשת אוזן קשבת במוסדות השונים, במיוחד אלה שמטפלים בכוח-אדם ותקציבים. מהם אני מצפה לתמיכה ביעדי מערכת החינוך, כי האינטרסים שלנו הם לא מנוגדים, הם זהים! בואו נעבוד ביחד לקראת המטרה - חינוך מתאים שבא להשלים את החינוך הפורמלי, שהילדים מקבלים בבית"ס. אם נצליח, נקבל תמורה הרבה מעבר למאמץ המושקע.

ג'ו ל ל ה

סוף סוף גם אצלנו

תפתח בקרוב חנוכה - יד - שני ל ה!

אז אם חשבתם להיפטר מבגדי-קיץ לא נחוצים -

אם תיכננתם לזרוק בגדי-חורף שכבר לא עולים עליכם -

אם רציתם להעביר את הצעצועים שכבר לא מעניינים את

ילדיכם לבן-דוד בפתח-תקוה -

ח כ ו !

על תאריך ומקום הפתיחה תבוא מודעה בקרוב.

"ה מ ר כ ז ה ז ר ו ק"

(היוזמות: רג'י, פרנקי, קרול ל.)

חיפשת?
מצאת!

בסוף השבוע הזה, 27-28 באוקטובר, יתקיים
בכפר הנשיא סופשבוע אמנות ישראלית,
בחסות גלריית "גוונים נהדפסים" מבאר-
שבע. כליל שבת בין השעות 19.00-23.00
וביום שבת בין השעות 10.00-14.00 תהיה
תערוכת אמנות ישראלית, שתכלול הדפסים וציורים במדיומים שונים. כמו-כן יוקרנו
ברציפות סרטי וידיאו אודות אמנים ישראלים שונים, חיהם ועבודתם. תהיה אפשרות
לרכוש חלק מהיצירות במחירים מ-25 ש"ח ומעלה. אין צורך להביא צ'קים, ההרשמה תיעשה
במקום. האשראי עד 1.1.90.

התערוכה והקרנת הסרטים בחדר-האוכל. כיבוד יוגש. בואו והתרשמו!
וביום שני, 30.1-89, מצפה לנו חוויה מוסיקלית נדירה. נארח כאן חמישיית כלי-נשיפה
מעץ מגרמניה, "אנסמבל A-60", בהשתתפות הפסנתרן הישראלי הצעיר תומר לב. האומנים
יתארחו אצלנו במשך יומיים ויתנו קונצרט ביום שני, בשעה 21.15, באולם

מתוך ההודעה לעיתונות:

ב-19 באוקטובר 1989 תגיע לארץ מגרמניה חמישיית כלי-הנשיפה מעץ הצעירה
"אנסמבל A-60". חברי האנסמבל יופיעו גם עם הפסנתרן הישראלי הצעיר תומר לב במספר
תוכניות, שיחודן מתבטא הן בהרכב הנגנים והן בהרכב היצירות. בכל תוכנית יוצגו,
אלה בצד אלה, יצירות ממיטב הרפרטואר הקלאסי ויצירות ישראליות.
"אנסמבל A-60" נוסד בשנת 1985 כשלישיית כלי-נשיפה מעץ ע"י נגנים צעירים ומבטיחים
בשנות העשרים לחיהם. כבר באותה השנה זכה האנסמבל בשני הפרסים הראשונים בתחרות
הלאומית הגרמנית "JUGEND MUSIZIERT" ובשנה שלאחר מכן הוזמנו חבריו לפאריס ע"י
המלחין ז'אן פראנסה לעבוד עימו על יצירתו "דיברטיסמאן" ולהקליטה לתקליט. ב-1986
התרחב ההרכב לחמישייה וחבריו הופיעו מאז בהקלטות רדיו וטלוויזיה ובקונצרטים בכל
רחבי גרמניה.

תומר לב, יליד ישראל 1967, הופיע כסולן עם התזמורת הסימפונית ירושלים, הקאמרית
הישראלית, הסימפונית ב"ש, הסימפונית חיפה, בקונצרטים ברחבי הארץ ובחו"ל בגרמניה
וביפאן, וכן בהקלטות רדיו וטלוויזיה רבות. חתן פרס "קלרמונט" ו"פאול בן-חיים",
זוכה מלגות "קרן תרבות אמריקה-ישראל" זה עשר שנים רצופות ותלמידו של פרופ. א.ורדי
באקדמיה למוסיקה ת"א.

עם סיום סיורם בארץ (7.11.89) יטוּסו ששת הנגנים לאירופה לסידרת קונצרטים נוספת
בגרמניה ובשווייץ ולהקלטת הפקתם הייחודית ל"רדיו ברלין" ו"רדיו דרום-מערב גרמניה"
(בנוסף להקלטתם ב"קול ישראל")

בכפר הנשיא תנוגן -

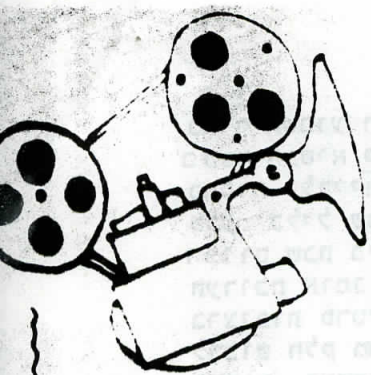
ה ת ו כ נ י ת

- (עיבוד רכטמן) פוגה בסול-מינור
לחמישיית כלי-נשיפה מעץ	י.ס. באך
- חמישייה ק. 452 לפסנתר וכלי-נשיפה	ו.א. מוצארט
- פסטורלה וטוקטה לפסנתר סולו	פ. בן-חיים

ה פ ס ק ה

- "מוסיקה קאמרית קטנה" לחמישיית
כלי-נשיפה מעץ	פ. הינדמית
- שישייה לפסנתר וכלי-נשיפה	פ. פולנק

=====

פִּיֶּנֶת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִי

שֵׁם הַסֵּרֵט: תְּקוּוּהָ וְתִהְיֶה לָהּ
HOPE AND GLORY

בְּמַלִּי: גִּ'וֹן בּוֹרְמָן

מִשְׁחָק: שֶׁרָה מִיִּלֶס, דּוֹד הַיִּמָּן, דְּרִיק אוֹיִקוֹנֹר

טוב, את ג'ון בורמן אין צורך להציג, כולם זוכרים ודאי את "גברים במלכודת" (דליברנס) עם ברט ריינולדס או את "גיהינום בפסיפיק" עם לי מרווין וטישורו מיפונה. לאחרונה ראינו את סרטו "יער האיזמרגד", על מפגש בין תרבויות בג'ונגל הברזילאי הרטוב.

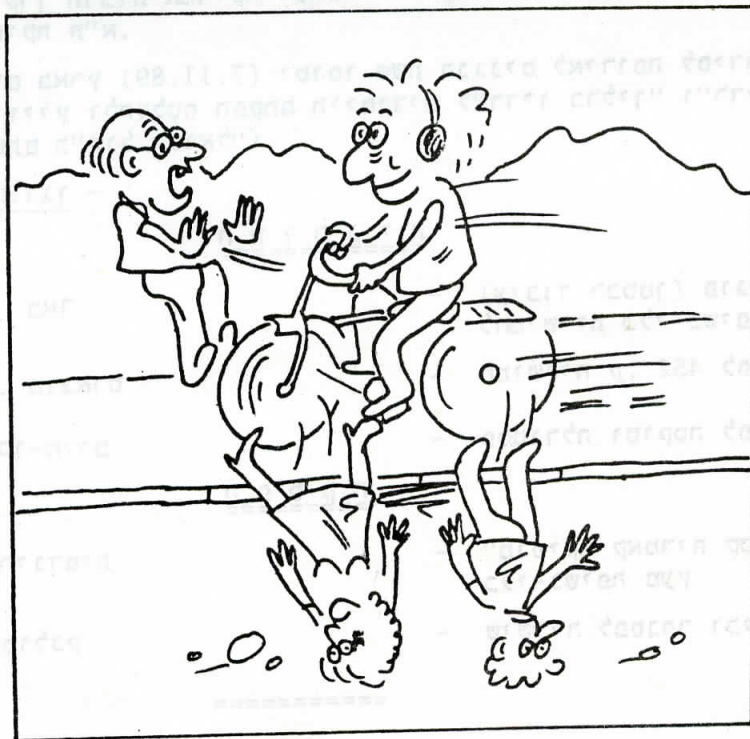
"תקווה ותהילה" הוא סרט מסוג אחר. סרט שובה לב ומלא הומור על ילדות והתבגרות בעיצומן של ההפצצות הגדולות על לונדון, ה"בליץ-קריג", במלחמת העולם השנייה.

הסרט נוגע בבעיות שעולות מעולם הנמצא במלחמה בעדינות אנושית, הומור וחום. בחלק מרגעיו היפים הוא הופך לקומדיה, אך ישנם גם רגעים טרגיים בסרט, והכול נשמר באיזון ואיפוק. סרט יפה מאוד ואני ממליץ עליו בחום רב.

בשבוע הבא - 2 סרטים: בצוהריים בשבת יוקרן הסרט "נאטי גאן". הוא אומנם סרט לילדי בית-הספר, אך אני ממליץ גם לחברים לצפות בו. בערב יוקרן "חיזור גורלי" עם מייקל דאגלס, שאף זכה באוסקר על משחקו בסרט.

להתראות באולם - 1. (וסטרבורג) סרטים

הודעה מטעם אנת'יא (ארגון נפגעי תאונות אופניים)

רוכבי אופניים היזהרו בהולכי רגל
והקפידו לנסוע בצד ימין של המדרכה

העיקר הבריאות

א נ ט י ב י נ ט י ק ה - כללי השימוש הנכון:
חלק גדול מהאוכלוסייה מקבל מדי פעם מהרופא או מהאחיות במרפאה הנחיות ללקיחת
אנטיביוטיקה. שימוש נכון בתרופה זו עשוי להביא תועלת, שימוש בלתי נכון עלול להביא
בזק.

תפקיד התרופה האנטיביוטית: להשמיד את החידק. אין לאנטיביוטיקה יעילות נגד
נגיפים (וירוסים).
מתי משתמשים באנטיביוטיקה? הצוות הרפואי ממליץ רק כאשר מחולל המחלה הוא חידק.
בדרך-כלל רק הצוות הרפואי יכול לאבחן את המחלה
ואת המחולל שלה, לכן: רק הצוות הרפואי רשאי להמליץ על תרופה אנטיביוטית.
יש סוגים שונים של תרופות אנטיביוטיות: לכל סוג תכונות מיוחדות, המעניקות לו
מידת יעילות שונה לגבי החידקים השו-
נים. יש אנטיביוטיקה היעילה נגד סוג חידק אחד, ויש אנטיביוטיקה היעילה נגד קבוצה
של סוגי חידקים. (אך אין אנטיביוטיקה חזקה יותר או חלשה יותר).
התרופה האנטיביוטית מותאמת למחלה ולחולה: בקביעת ההמלצה ללקיחת אנטיביוטיקה
יש לקחת בחשבון את המחלה שאובחנה,
גיל החולה, המשקל, והאם הוא חולה במחלות אחרות או לוקח תרופות נוספות. כמו כן האם
רגיש החולה לסוג מסוים של אנטיביוטיקה. לכן: אל יציע אדם תרופה אנטיביוטית לאדם
אחר ואל יקבל אנטיביוטיקה ממי שאינו רופא.
האם מומלצת אנטיביוטיקה כטיפול לחום? לא! חום לכשעצמו אינו מחלה, אלא סימן
למחלות שונות. אין להשתמש באנטיביוטיקה
במקרים של חום, אלא לאחר בדיקה וקביעת האבחנה של מחלה.
האם מומלצת אנטיביוטיקה כטיפול בהצטננות ושפעת? לא! הצטננות ושפעת נגרמות
על-ידי וירוסים. לפעמים
נותן הרופא אנטיביוטיקה במקרים של הצטננות ושפעת בגלל שיקולים רפואיים אחרים,
בפרט למקרים של חשד לזיהום חידק משני.
האנטיביוטיקה עלולה לפעמים לגרום נזק בהשמדה חידקים המצויים באופן טבעי בגוף
וחיוניים לפעולות העיכול, או בגרימת תופעות לוואי אחרות.

שימוש נכון באנטיביוטיקה:

- א. מינון נכון: חשוב לקחת את התרופה בכמות המומלצת בכל פעם, אין להקטין או להגדיל
את הכמות ללא הוראת הצוות הרפואי. הדבר חשוב לשמירת הכמות המתאימה
של התרופה בדם.
- ב. זמנים מתאימים: חשוב לקחת בזמנים קבועים במשך היממה. רמה יעילה של התרופה בדם
תביא להשמדת החידק.
- ג. לקיחת התרופה עד גמר המנה המומלצת: גם אם חלה הטבה במצב ובהרגשה, יש לגמור את
כל הטיפול. הפסקה בטיפול לפני סיום המנה
עלולה להביא להתחסנות החידק נגד התרופה ואז עלולה המחלה להופיע שוב.
- חשוב לברר, האם יש לקחת את התרופה עם המזון או כשהקיבה ריקה, וזאת כדי שהשפעת
האנטיביוטיקה לא תיפגם.
- איחסון התרופות האנטיביוטיות: טבילות וקפסולות יש לאחסן במקום קריר ויבש והרחק
מהישג ידם של ילדים. סירופ יש לאחסן במקרר ולהוציא כשעה לפני השימוש. חשוב לנער
היטב את הבקבוק לפני השימוש. הסירופ יעיל לשימוש למשך שבוע ימים.
- אם יש שאלות - פנה לצוות הרפואי במרפאה - וזאת למען שמירת בריאותך!

צוות המרפאה

תזכורת - ביטוח רכב

לנהג/ת שלום.

לעיתים קורה שאנו נקלעים לתאונת דרכים. בכל מקרה של התנגשות עם רכב אחר, יש לקבל מהנהג השני את פרטיו. לשם כך יש בכל רכב בתוך המיסמכים דף כמו זה המצורף. אנא השתמשו בו ולא תצטרכו לאלתר כל מיני פתקאות.

משק.....

שעה.....

תאריך תאונה.....

מס. רישוי של הרכב.....

שם הנהג.....

מקום המגורים של הנהג.....

מס. רישיון הנהיגה של הנהג.....

מס. ת.ז. של הנהג.....

סוג הרכב.....

מקום התאונה.....

האם יש נפגעים.....

פרטים על הרכב המעורב בתאונה

מס. רישוי של הרכב.....

שם הנהג.....

כתובת הנהג.....

מס. רישיון הנהיגה של הנהג.....

מס. ת.ז. של הנהג.....

הרכב מבוטח בחברת ביטוח..... כתובת סוכן הביטוח.....

.....

מס. הפוליסה.....

סוג הרכב.....

כתובת ושמות נפגעים אם יש.....

.....

האם הובא המקרה לפני המשטרה, כן/לא. אם כן - פרטים:.....

.....

.....

.....

.....

שמות וכתובותיהם של העדים במקרה הנ"ל.....

.....

.....

.....

.....

דליה - הנה"ח-ביטוח

השוואת הקניות של כפר הנשיא במשקי הגליל העליון
9 חודשים 1988 מול 9 חודשים 1989

מערכת קניות
תאריך: 20.10.89

משקי גליל עליון
זוג השוואתי למשקים
מיון לפי ת. קניה
חרגום לפי תאריך קניה
הדו"ח לפי סכום ברוטו

במדד המחירים לצרכן הצמדה ל-09.1989

קוד	שם מחלקה	1	2	אחוז
		מ-1.88	מ-1.89	גידול ביחס ל-1
		עד 9.88	עד 9.89	
**	14 כפר-הנשיא			
1	מכולת	998,636	918,776	8.00 -
2	אספקה לאדם	346,769	276,518	20.26 -
3	אספקה לגידולי שדה	818,857	548,972	32.96 -
4	טכנית	262,767	223,624	14.90 -
5	דלק	274,427	217,133	20.88 -
6	שונות	668,094	187,765	71.90 -
7	תשלומים שונים	145,680	36,022	75.27 -
8	פירות וירקות	204,842	158,534	22.61 -
9	חשמל	5,549	-	100.00 -
		3.725.621	2.567.344	31 %
	סך הכל כפר-הנשיא			

כידוע לכם נקלעה המכבסה האזורית לקשיים וקרוב לוודאי שפעולתה תיפסק בכלל או באופן חלקי.

עלינו להתכונן לסידורי כביסה אלטרנטיביים לחברי כפר-הנשיא ולתושביה, לשם כך אנו מבקשים לאסוף אינפורמציה מאת החברות כדי לדאוג בעוד מועד לסידורים מתאימים של כביסת הביגוד במכבסה שלנו, בהתאם לכמויות הדרושות. הכוונה הכללית היא להביא ציוד מרכזי למכבסה שלנו ולבצע את הכביסה בבית, ז.א., במתכונת שהיינו רגילים לה לפני שעברנו למכבסה האזורית.

הנכם מתבקשים/ות למלא את פרטי השאלון כדי שתהיה לנו האפשרות להעריך את הכמויות שנכבס במכבסה שלנו ולהזמין ציוד בהתאם.

1. האם יש לך מכונית כביסה בביתך?.....
 2. אם כן - איזה בגדים את כובסת בכל שבוע למשפחתך. (סינטטי, מגבות וכו') ואיזה את שולחת לכביסה בחוץ?.....
 3. כמה מכוניות(נגלות) את כובסת בכל שבוע למשפחתך.....
 4. אם נעביר את הכביסה הביתה למכבסה שלנו, האם תשני את הרגלך הקיימים או שתמשיכי באותו אופן גם אז, בלי שינוי?.....
 5. אם תשני את הרגליך לגבי הכביסה במכונה שלך בבית, מה יהיה השינוי (כמויות וסוגי כביסה)?.....
- אנו מבקשים את כל החברים/ות למלא את השאלון (גם אם אין להם/להן מכוניות כביסה בבית) בהקדם, ולהעביר אותו לידי המזכירות הטכנית.

תודה על הענותכם/כן ושיתוף הפעולה.

ג'קי עמר/מרכז שרותים

נ.ב. חל איסור מוחלט על השימוש במיבשי כביסה
חשמליים בדירות הפרטיות.
לידיעתכם ותשומת לבכם.

=====

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * The first rains, which caught us in the Sukkoth, fortunately did no damage to the cotton crop. As for the big puddle that stood on the terrace for days, Alec says it will all come right after the floor is laid (we should live to see it)!
- * A group of chaverim spent a day in Jerusalem this week, at a memorial gathering and general get-together of people who were sent to England without their parents just before the war. There were several hundreds of us "mingling" and comparing notes, and we planted a memorial "forest" in the hills. Is it really 50 years ago since it all happended?
- * Did you notice the new (yellow) chairs for the dining-room (tourist section)? At least we won't have to wobble on the wooden folding chairs any more, on festive occasions.
- * There is talk of 'commandeering' another 12 or so rooms for tourist use. This would give us a chance to accommodate bus-loads of guests, who are touring the Galilee. There is discussion (not easy) as to who will be asked to move in order to free the rooms (youngsters, soldiers, singles), and the powers-that-be will have to decide in the near future. If at all, it is worth doing now, in order to be ready for the coming season.
- * Edna C. spent a week at an international teachers' conference, which was held at "Hadassim" village, not far from Tel Aviv. Part of the time was spent in discussion as to the best way to teach English to 'foreigners', but there were also lots of outings, and Edna says seeing the country through tourist eyes made her realise that, in spite of everything, we have a lot to be thankful for in our mad little country.

SHABBAT SHALOM,

Inge

TONIGHT - In the Moadon - an exhibiton of Israeli art , accompanied by vidæo films about the various artists. Some of the exhibits will be for sale at reasonable prices.

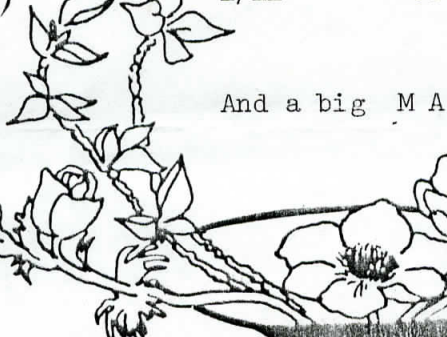
ON MONDAY NIGHT - in the hall. A concert of chamber music played by the A-60 Ensemble, a young group from Germany, who have already won several prizes for their performance.

2022

1/11

Cochav

And a big M A Z A

and to all the family -
on the occasion of their marriage

F I L M O F T H E W E E K -

H O P E A N D G L O R Y

נוכחים: גברוש, שריטה, אלן, דייאן, אילנה, נטע, ניל, ויטה (חלקית).
נעדר: שאול.

1. ארוחת ארבע ליחידים

גברוש מציע לא לעשות ארוחת ארבע ליחידים, כדי לא להפוך אותם לחריגים, הוא מציע, שחברי הועדה יתחלקו לזוגות, יכינו שבע-שמונה שאלות בעזרת מומחים (פסיכולוגים במשק), ושאלות אלו, יהיו בסיס לשיחה עם כל השכבה המזדקנת, כדי לדעת מה צרכיהם, איך הם רואים את עצמם בקיבוץ וכל מה שהם רוצים להגיד. לאחר מכן, לערוך מפגשים ובהם ללבן את הבעיות והצרכים. תוך כדי המפגשים, שהקבוצה תבקש לערוך דיון על צרכי היחידים.

בעיות שיכולות לעלות : השתתפות בתפקידים, ההתמודדות מול הצעירים, חיי תרבות, תפקיד חדר האכל, מה תפקיד החינוך המשותף של הילדים, מה יקרה איתי, איך הגענו למצוקה כלכלית, האם זה אשמת הצעירים בלבד, מה קורה עם הפעילויות, מה אני אעשה, איפה אעבוד, מידה גדולה של ביקורת על הנעשה, כאב הורים על עזיבת ילדיהם את הקיבוץ, שאלות על פעילות איזורית.

פעילות איזורית

טוב שיש פעילות איזורית, זה מהווה גירוי ליצירת קשרים. בעמק יזרעאל קיים סב-יום מנוהל ע"י אירים קליין, והוותיקים מהמשקים השונים, יוצרים היכרויות חדשות עם אחרים ממשקים אחרים. יש שמחת פגישה עם אנשים מוכרים, יש חוויות חברתיות.

איך לקרב צעירים לזקנים

לספר לצעירים איך הזקנים היו בצעירותם, לשאול את הצעירים למה לא בוחרים זקנים לתפקידים, לשאול אותם אם הם מכירים את ערך נסיון החיים של הזקנים. על השאלה איך למשוך את הצעירים למפגש, התשובה: יש לקרוא להם. הם מעוניינים במפגש בדיוק כמו הזקנים. רעיון טוב לשבת עם ועדת בנים וללבן את הנושא.

הפקידי הועדה

מפגשים חברתיים; מועדון טיולים. לבדוק עם יחידים, אם הם צריכים עזרה, ללוות בעיות תעסוקה; למצוא תעסוקה. להבטיח איכות חיים, לדאוג לכך, שיוכלו להגיע לנכדים שמחוץ לקיבוץ. לשמוע בעיות אישיות ולעקוב אחריהן ומה שקורה איתן.

סקר עבודה עם ייעוץ של גברוש

לפנות לגברוש, והוא ייעץ לוועדות המתאימות במשק, איך לבצע את הסקר ומה לעשות עם התוצאות. בקשר לעבודה של זקנים, יש לעבוד עם הנדסת אנוש. ז"א לחשוב על פתרון בעיות בעבודה, כגון הרמת משאות כבדים, אז לדאוג לכלי עזר להרמת המשאות.

דף תקנון שניל מכין

גברוש הציע שניל יכין העתק וישלח לגברוש. הוא יקרא ויכתוב הערות ותיקונים אם יהיו לו, או יציע לניל להיפגש איתו.

גברוש אומר שחשוב מאד לכתוב מאמרים בעלון על ענייני זקנה וענייני רפואה הנוגעים לזקנים.